

«*Λίνα*». — Ὁ κ. Σπύρος Μελάς ἔδωκεν εἰς τὸ θέατρον τῆς κ. Κυβέλης μετὰ ἀπουσίαν τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τὴν σκηνῆν, ἓνα τρίπρακτον δράμα ὑπὸ τὸν τίτλον «*Λίνα*». Τὸ δράμα τοῦ κ. Μελά δὲν προσέθεσε τίποτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως τοῦ «*Γυιῶ τοῦ Ἰσκιου*».

Βεβαίως τὸ ἔργον τοῦ κ. Μελά, μετὰ τὸ σύστημα τῆς ζωηρᾶς φρασεολογίας εἰς τὸν διάλογον, τῶν φράσεων ποῦ μὲ λίγα λόγια λέγουν πολλά, ἔχει τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκλεκτοῦ συγγραφέως. Δυστυχῶς ὁ κ. Σπ. Μελάς δὲν μᾶς ἔδωκε τίποτε ἀνώτερον τὴν φορὰν αὐτὴν.

Ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν Ἔδδα Γκάμπλερ τοῦ Ἴψεν μᾶς παρουσιάζει μιὰ νευροπαθῆ γυναῖκα ποῦ δὲν ξέρει τί ζητᾷ καὶ ἔχει δύο ἐρωτικές ἀπογοητεύσεις στὴ ζωὴ τῆς. Ἡ *Λίνα* δὲν εὗρηκε στὸ κόσμον τὴν ἀγάπην ποῦ ἠθέλεε καὶ ἔπεσε

ἀπὸ τὸ μπαλκόνι, ἀλλὰ ἀλλοίμονο ἂν ἡ ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὴν ἀγάπην γυναῖκες αὐτοκτονοῦν. Βέβαια ὁ κ. Μελάς μᾶς παρουσίασε μιὰ γυναῖκα μὲ νεῦρα, καὶ ὄχι μιὰ γυναῖκα κόττα. Ἀλλὰ ἀκριβῶς ἢ γυναῖκες μὲ νεῦρα δὲν σκοτώνονται. Ζοῦν τὴ ζωὴ τοῦ ἔρωτος.

κ. α.